

Fájó érzések, emlékek

/Búcsú/

Szenvedtem már eleget.
Véreztem már könnyeket
Megsebzett már a félelem
Oly sokan bántottak már engemet.

Nem vigasztal senki sem.

A hulló zápor eső,
mely elmos minden perceket.

Hogy miért bántotok?
Hogy miért nem hagytok?
Talán mert érzékeny lelkem.
Ezt nem tagadhatom.

Az érzés, mely nyomaszt.
A fájó szavak melyek megölnék.
Szívemet nektek adtam oda,
Lelkemet nektek adtam oda át.

A probléma, hogy szenvedek.

Érzéseim mind ezek.

Érzékeny lelkemben

Ti mély sebet ejtettetek.

Egy ismeretlen leszek

Hisz búcsúzom tőletek.

Egy pillanat, egy óra

Talán míg újra hazatalálok.

Szívemben keresni fogom...

Az elveszett boldogságot.

Mostan már óvó tekintettel

Őrzöm arcotok lelkemben.

Tudom:

Tiszta voltam hozzátok,

Teljes szívemből kívánom:
Ti nektek legyetek boldogok!

Lakatos Gusztáv